

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bagó-Rónai Ivett ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2017. július 12. napján kelt, .../37. számú ítélete ellen az alperes részéről 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja az alábbi pontosított szövegezéssel:

„A bíróság megállapítja, hogy az alperest kártérítési felelősség terheli azért a kárért, amely abból eredően következett be, hogy a felperest a 2012. július 12-én benyújtott végrehajtási kifogás érdemi vizsgálatának lehetőségétől elzárta.”

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 38.100.-(harmincnolcezer-száz) forint másodfokú perköltséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes ellen 2011. november 8-án végrehajtási eljárás indult 3.144.183 forint államot illető bűnügyi költség behajtása iránt. A végrehajtási eljárásban a végrehajtást fogatosító ... Törvényszék végrehajtója a felperes tulajdonában álló, ... helyrajzi szám alatti ingatlant végrehajtás alá vonta, becsértékét bekölthetően 1.000.000 forintban határozta meg. A becsérték megállapítása ellen a felperes 2012. július 12-én végrehajtási kifogást nyújtott be, melyet arra alapított, hogy az ingatlanra egy 74 m² alapterületű házat épített, és annak forgalmi értéke 7.000.000 forint.

A végrehajtó az iratokat a végrehajtási kifogás elbírálása végett beterjesztette a végrehajtást fogatosító ... Törvényszékhez, mely az ügyben kizárási ok miatt nem járhatott el, ezért a ... Ítéltábla - 2012. szeptember 14-én - az ügyben végrehajtást fogatosító bírósággal a ... Bíróságot, esetleges fellebbezések elbírálására a alperes neveet jelölte ki.

A végrehajtó az ingatlant a 2012. augusztus 14-én megtartott árverésen 500.000 forint vételáron értékesítette.

A ... Bíróság a végrehajtást 2012. november 16-án kelt, .../2. számú végzésével a becsérték megállapítása tárgyában előterjesztett végrehajtási kifogás jogerős elbírálásáig felfüggesztette, majd

3. sorszámú végzésével felhívta a felperest, hogy szakértői díj előlegezése címén helyezzen letétbe 200.000 forintot, valamint rójon le 15.000 forint eljárási illetéket.

A felperes a bíróságra 2012. december 27-én érkezett beadványában bejelentette, hogy szabadságvesztés büntetését tölti, jövedelmi,- vagyoni viszonyai miatt nincs miből fizetnie. E beadványt a ... Bíróság személyes költségmentesség iránti kérelemnek tekintette, és 6. sorszámú, 2013. február 26-án kézbesített végzésében felhívta a felperest, hogy a költségmentesség iránti kérelem elutasításának terhe mellett csatolja a mellékelten megküldött nyomtatványokat megfelelően kitöltve, és igazolja valamennyi rendszeres jövedelmét. Tájékoztatta a felperest arról, hogy a költségmentesség nem mentesíti a szakértői költségek előlegezése és viselése alól, és ismételten felhívta - a kérelem elutasításának terhe mellett -, hogy helyezzen letétbe 200.000.- forintot szakértői díj előlegezése címén.

A felperes a végzésben írt felhívásnak nem tett eleget, ezért a ... Bíróság a személyes költségmentesség iránti kérelmét 7. sorszámú végzésével elutasította, és felhívta, hogy - a végrehajtási kifogás elutasításának terhe mellett - a végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül rójon le 15.000 forint eljárási illetéket, és helyezzen letétbe 200.000 forint szakértői díjat.

A végzés ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben arra hivatkozott, hogy semmiféle bevételi forrása nincs, és a pénzügyi kimutatásokat a bv. intézettől nem kapta meg. A másodfokon eljár alperes a 2013. június 27-én kelt végzésével a ... Bíróság végzését helybenhagyta. A másodfokú határozat az elsőfokú bíróságra 2013. július 10-én érkezett meg.

A ... Bíróság a 2013. július 11-én meghozott, 11. sorszámú végzésével a felperes végrehajtási kifogását érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Kifejtette határozatában, hogy a 7. sorszámú, személyes költségmentesség iránti kérelmet elutasító végzése az alperes határozatával, 2013. június 27-én jogerőre emelkedett, a felperes az illeték lerovási és szakértői díj fizetési kötelezettségének 2013. július 5-ig tehetett volna eleget, azonban a hiányokat a határozat meghozataláig sem pótolta.

A felperes a végzés ellen fellebbezést terjesztett elő, egyidejűleg csatolta a költségmentesség engedélyezéséhez szükséges nyomtatványokat. A ... Bíróság 12. sorszámú végzésével a felperes részére teljes személyes költségmentességet engedélyezett „azzal, hogy a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 4.§ c) pontja alapján a szakértői díj előlegezése és viselése alól az adóst a költségmentessége nem mentesíti”.

A végzés kézhezvételét követően benyújtott, fellebbezésnek nevezett 15. sorszámú beadványában a felperes továbbra is „teljes költségmentesség” engedélyezését kérte arra hivatkozva, hogy nem tud fizetni, kifejezetten a szakértői díj fizetési kötelezettség előírását, és a szakértői díj mértékét sérelmezte.

Az alperes a 2013. november 21-én kelt végzésével a ... Bíróság végrehajtási kifogást érdemi vizsgálat nélkül elutasító, 11. sorszámú végzését - utalva a helyesen megállapított tényállásra és a helyes jogi következtetésre - helybenhagyta. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek 2013. július 5-ig kellett volna a szakértői díjat előlegezni annak érdekében, hogy a bíróság a becsérték megállapításához szakértőt rendeljen ki, mivel e kötelezettségének nem vitatottan nem tett eleget, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a végrehajtási kifogást elutasította. Utalt arra, hogy az adós ugyan utólag személyes költségmentességet kapott, azonban „egyrészt a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 5.§ (5) bekezdése értelmében a költségmentesség hatálya nem terjed ki az eljárásnak az

engedélyezés előtti szakaszára, másrészt ugyanezen IM rendelet 4.§ c) pontja értelmében a végrehajtási eljárásban a szakértői díj előlegezése és viselése alól az adóst a költségmentesség nem mentesíti."

A ... Bíróság ezt követően, a 2014. január 16-án meghozott, 18. sorszámú végzésével a végrehajtás felfüggesztését megszüntette.

A felperes keresetében az alperest 6.500.000 forint kártérítés és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét arra alapította, hogy az alperes a végrehajtási kifogás elbírálása során lényeges jogalkalmazási hibákat követett el, és megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát. Hivatkozott e körben arra, hogy a 8 napos hiánypótlási határidő indokolatlanul rövid volt, hogy a bíróság a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasításakor nem a másodfokú határozat kézbesítésétől, hanem - tévesen - a határozat meghozatalától számította a 8 napos határidőt, nem vette figyelembe, hogy 2013. augusztus 7-én nem új költségmentességi kérelmet adott be, hanem a korábbi hiányait pótolta, ezért a költségmentesség az eljárás kezdetére visszamenőleg megillette, mégpedig - az eljárt bíróságok e körben elfoglalt téves álláspontjával ellentétben - nem csak az eljárási illetékre, hanem a szakértői díjra is kiterjedően, ezért azt nem kellett előlegeznie, de a végrehajtási kifogás a szakértői díj letétbe helyezésének elmulasztása miatt nem is lett volna érdemi vizsgálat nélkül elutasítható.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, állította, hogy jogellenes, károkozó magatartást nem tanúsított, a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogát nem sértette meg. Hivatkozott arra, hogy a felperest költségkedvezmény nem illette meg, e körben a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, igazolási kérelemmel nem élt, határidő hosszabbítást nem kért, ezért a kérelme érdemi vizsgálat nélküli elutasítása jogszerű döntés volt. Hivatkozott arra is, hogy az utóbb engedélyezett költségmentesség a felperest nem mentesítette - a határozatokban felhívott jogszabályi rendelkezések szerint - sem az illeték lerovása, sem a szakértői díj megfizetése alól, emellett az illetéket és a szakértői díjat a felperesnek nem is állt szándékában megfizetni.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső ítéletében megállapította, hogy „az alperest kártérítési felelősség terheli azért, hogy a felperes számára a felperes által 2012. július 12-én benyújtott végrehajtási kifogás elbírálása során az illeték előlegezéséhez szükséges határidőt nem biztosította, és a felperest a végrehajtási kifogás érdemi vizsgálatától elzárta". Kifejtette, hogy a Pp. 217.§ (6) bekezdése értelmében a felperes számára az illetékfizetési határidő a költségmentesség iránti kérelmet elutasító végzést helybenhagyó másodfokú határozat kézbesítését követő napon kezdődött, és nem a másodfokú határozat meghozatalának napján, ezért az eljárt bíróságok úgy utasították el a felperes végrehajtási kifogását, hogy az illeték lerovására nem biztosították a 8 napos határidőt, így a felperesnek az illeték lerovására esélye sem volt. Kifejtette azt is, hogy az illeték lerovása esetén a szakértői bizonyítás, és a szakértői díj előlegezése - beleértve az előlegezés elmulasztásának jogkövetkezményét is - a kérelem érdemi elbírálásához tartozott volna, az érdemi elbírálás során pedig az engedélyezett költségmentesség kiterjedt volna a szakértői díjának előlegezésére is.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy téves és okszerűtlen az az ítéleti megállapítás, hogy a felperest az alperes jogalkalmazói tevékenységével okozati összefüggésben érte kár, mert a felperes sem a kár bekövetkezését, sem az okozati összefüggést nem igazolta. Hangsúlyozta, hogy a kifogás érdemi elbírálásának feltétele lett volna az illeték lerovása, az azonban, hogy az elsőfokú bíróság által felvázolt elvárható alperesi magatartás esetén a felperes az illetéket leróta volna, feltételezés, ezért -

az illetékfizetési kötelezettség teljesítés vagy elmulasztása, mint a felperestől függő, bizonytalan tényező miatt - az okozati összefüggés a jogalkalmazói tévedés és a felperes által állított kár között nem állapítható meg. Hivatkozott arra is, hogy a felperes nyilatkozataiból csak arra lehet okszerűen következtetni, hogy a felperes az illetéket azért nem rótta le, mert azt anyagi helyzete nem tette lehetővé. Álláspontja szerint a közbenső ítéleti megállapításhoz - azaz a kereset jogalapjához - szükséges lett volna a kár bekövetkezésének bizonyítása is, ezt azonban a felperes nem bizonyította.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyesen vont le azt a jogi következtetést, hogy az alperes felelőssége fennáll azért a kárért, amely a felperesnél abból eredően keletkezett, hogy a végrehajtási kifogása érdemi elbírálást nem nyert.

Az elsőfokú bíróság a felperesi kereseti kérelem jogalapja körében közbenső ítéletet hozott, mely közbenső ítélettel szemben támasztott követelmény - kártérítési kereset esetén -, hogy a károkozó magatartás és a bekövetkezett kár közti ok-okozati összefüggést megállapítsa. A kár bekövetkezésének megállapításához a perbeli esetben - a Pp. 163.§ (3) bekezdésére figyelemmel - elegendő volt az a köztudomású tény, hogy a becsérték megállapítása iránt folyó nemperes eljárásban lehetőség lett volna az ingatlan becsértékének a végrehajtó által megállapított értéktől eltérő, felperes számára kedvezőbb megállapítására. Mivel ez az eljárás - az alább részletezett - alperesi magatartás miatt hiúsult meg, a kár bekövetkezése és az alperesi magatartás közti ok-okozati összefüggés is fennáll. A ténylegesen bekövetkezett kárra vonatkozóan az eljárásnak ebben a szakaszában bizonyítást lefolytatni nem kellett.

Az elsőfokú bíróság az alperes felelősségét abban látta, hogy az alperes a felperest a végrehajtási kifogás érdemi vizsgálatától elzárta, e megállapítással a másodfokú bíróság egyetért, és mivel e megállapítás ténybeli alapja a részítélet indokolása szerint nem csupán az illetékfizetéssel, hanem a szakértői díj előlegezéssel kapcsolatosan elfoglalt téves alperesi jogi álláspont, a rendelkező részbeni megállapítás pontatlan volt, ezért - az illetékfizetésre vonatkozó megállapítást mellőzve - a másodfokú bíróság az ítéleti megállapítást újraszövegezte a rendelkező részben írtak szerint. A jogalapot megállapító közbenső ítéleti rendelkezés ily módon - az ítélet indokolásával összhangban - tartalmazza a károkozó magatartást, amely helyesen az volt, hogy az alperes a felperest a végrehajtási kifogás érdemi elbírálásának lehetőségétől - az alábbi indokok miatt - elzárta.

A felperes a kifogás előterjesztésekor az eljárási illetéket nem rótta le, beadványa ezért - és csak ezért - a Vht. 9.§-a folytán alkalmazandó Pp. 95.§-a értelmében hiányos volt. A végrehajtási kifogás e hiánya miatt a ... Bíróság helyesen hívta fel a felperest hiánypótlásra, és az illeték lerovására, tévesen hívta fel ugyanakkor 200.000 forint szakértői díj letétbe helyezésére. A kérelem benyújtásakor hatályos - alább idézett - jogszabályi rendelkezések szerint ugyanis a felperesnek a kérelem benyújtásával egyidejűleg szakértői díj letétbe helyezési kötelezettsége nem volt, kötelezettség hiányában pedig érdemi vizsgálat nélküli elutasítást megalapozó mulasztást sem követhetett el.

A Vht. 140. §-ának a hiánypótlási felhívás kiadásának időpontjában, 2012. november 16. napján hatályos (1) bekezdése szerint a végrehajtó az ingatlan értékesítése előtt a 6 hónapnál nem régebbi

adó- és értékbizonyítványt is figyelembe véve vagy - bármelyik fél erre irányuló kérelmére - igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján megállapítja az ingatlan becsértékét mind a beköltözhető, mind pedig a lakott állapotban történő értékesítés esetére. Az adó- és értékbizonyítványnak, illetve az igazságügyi szakértő szakvéleményének tartalmaznia kell azt, hogy az ingatlan a 147. § (3) bekezdése szerint lakóingatlannak minősül-e. A (2) bekezdés értelmében a végrehajtó az ingatlan becsértékét közli a felekkel és azokkal, akiknek az ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van. A (7) bekezdés szerint pedig, ha a közléstől számított 15 napon belül végrehajtási kifogást terjesztettek elő, a becsértéket a bíróság - szükség esetén szakértő közreműködésével - állapítja meg. A becsérték megállapításával szemben előterjesztett, a becsérték bíróság általi megállapítására irányuló végrehajtási kifogás előterjesztésével együtt letétbe kell helyezni az igazságügyi szakértő díjának fedezésére szolgáló, az igazságügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott összeget.

A Vht. idézett rendelkezéseinek 2012. november 16. napján hatályos szövegét a 2011. évi CLXXX. törvény 36.§-a és 78.§ m) pontja állapította meg, a módosított rendelkezések a módosító törvény 119.§ (4) bekezdése értelmében 2012. július 1. napján léptek hatályba, azok alkalmazhatóságáról azonban a módosító törvény - a 76.§-ával beiktatott Vht. 305.§ (3) bekezdésében - külön rendelkezett. E szerint pedig a lefoglalt ingatlan becsértékének megállapítására és értékesítésére vonatkozó, a módosító törvénnyel megállapított rendelkezéseket azokban az ügyekben kell alkalmazni, amelyekben a módosító törvény hatálybalépését követően történik meg a becsérték közléséről a tájékoztatás. A jelen per alapjául szolgáló végrehajtási eljárásban a becsérték közlésére 2012. július 1. napja előtt került sor, ezért a módosított törvényi rendelkezések nem voltak alkalmazhatók.

A jelen per alapjául szolgáló végrehajtási kifogás elbírálására alkalmazandó Vht. 140.§ (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a végrehajtó az ingatlan értékesítése előtt a 6 hónapnál nem régebbi adó- és értékbizonyítványt is figyelembe véve vagy - bármelyik fél erre irányuló kérelmére - szakértő becsüs véleménye alapján megállapítja az ingatlan becsértékét mind a beköltözhető, mind pedig a lakott állapotban történő értékesítés esetére. Az adó- és értékbizonyítványnak, illetve a szakértő becsüs véleményének tartalmaznia kell azt, hogy az ingatlan a 147. § (3) bekezdése szerint lakóingatlannak minősül-e. A (7) pedig csupán annyit tartalmazott, hogy ha a közléstől számított 15 napon belül végrehajtási kifogást terjesztettek elő, a becsértéket a bíróság - szükség esetén szakértő közreműködésével - állapítja meg.

A Vht. tehát a jelen per alapjául szolgáló végrehajtás kifogás benyújtásával egyidejűleg a szakértői díj letétbe helyezést nem írta elő, a szakértői díj - mint a bizonyítási eljárás költsége - előlegezésének szükségessége csak a kérelem érdemi elbírálási szakaszában merülhetett fel, ezért a felperesnek a kifogás előterjesztésével egyidejűleg nem kellett letétbe helyeznie a szakértői díjat, az erre vonatkozó hiánypótlási felhívás téves volt, a szakértői díj letétbe helyezésének hiánya ezért az érdemi vizsgálat nélküli elutasításra okot adó körülményként nem merülhetett fel.

A felperes végrehajtási kifogása azonban az illeték lerovásának elmulasztása miatt valóban hiányos volt, az illeték lerovása alól a költségmentesség mentesíthette volna. Hiányos volt azonban a felperes költségmentesség engedélyezése iránti kérelme is, melynek hiányait sem határidőben, sem a határidő lejártát követően, a határozat meghozataláig nem pótolta, az eljárás bíróságok ezért helyesen utasították el költségmentesség engedélyezés iránti kérelmét. A hiánypótlás elmulasztásának következménye pedig az volt, hogy az elmulasztott perbeli cselekményt - amely a költségmentességi kérelem hiányainak pótlása volt - felperes a Pp. 105.§ (1) bekezdése értelmében többé hatályosan nem teljesíthette, így az eljárás kezdeményezésére visszaható hatályú költségmentességben az

elutasító határozat meghozatalát követően már nem részesülhetett.

A fentiek okán a ... Bíróság 12. sorszámú végzésével engedélyezett teljes személyes költségmentesség nem volt az eljárás kezdeményezésére visszaható hatályú, a felperest az illeték lerovásának kötelezettsége alól nem mentesítette. Az engedélyezett személyes költségmentesség az eljárásnak abban a szakaszában csak az esetlegesen fellebbezési illeték lerovása alól adott volna mentességet, fellebbezési illeték fizetési kötelezettsége azonban a felperesnek nem volt, mert a kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzés elleni fellebbezés az Itv. 57.§ (1) bekezdése a) pontja alapján illetékmentes volt.

A ... Bíróság 12. sorszámú végzésében az engedélyezett költségmentesség tartalmáról azt a tájékoztatást adta, hogy „a szakértői díj előlegezése és viselése alól az adóst költségmentessége nem mentesíti”, ez a tájékoztatás azonban hiányos, félreérthető, és részben téves volt.

Téves volt a tájékoztatásnak a része, hogy a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 4.§ c) pontja alapján az eljárás során adott költségmentesség a szakértői díj előlegezése alól nem mentesíti a végrehajtást kérőt, a végzés meghozatalakor is egységes volt ugyanis a bírói gyakorlat (Kúria .../7.) abban, hogy a költségmentesség a szakértői költség előlegezésére is kiterjed, mert a Vht. idézett, 140.§ (1) bekezdésében megnevezett szakértői becsüs költsége nem azonos a (7) bekezdésben megnevezett szakértő költségével.

Hiányos és félreérthető azért volt a tájékoztatás, mert nem tartalmazta azt a kioktatást, hogy az eljárás kezdeményezésekor meg nem fizetett illeték lerovásának kötelezettsége alól nem mentesíti a felperest az utólag engedélyezett személyes költségmentesség, a végzésbeli tájékoztatás éppen ennek az ellenkezőjére engedett következtetni.

A téves, hiányos, félreérthető tájékoztatás alapján a felperes alappal bízhatott abban, hogy illetékfizetési kötelezettség már nem terheli, e tévedését pedig egyértelműen igazolja a 15. sorszámú beadványának tartalma. Az adott tájékoztatás alapján a felperes alappal feltételezte, hogy az illetéket nem kell lerónia, és kérelme érdemi elbírálásának akadálya pusztán a szakértői díj letétbe helyezésének hiánya. Ilyen körülmények között a felperes neve akkor járt volna el helyesen, a Pp.7.§ (2) bekezdése szerint, ha az iratok felterjesztését követően tájékoztatja a felperest arról, hogy az illetékhiány továbbra is fennáll, és - mivel a ... Bíróság a felperesnek az illeték lerovására a törvényben előírt határidőt nem biztosította, mert a határidő a Pp. 228.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú határozat kézhezvételével kezdődött meg - részére az illeték lerovására megfelelő határidőt biztosít.

A kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító, 16. sorszámú végzést helybenhagyó másodfokú határozat meghozatalának időpontjában, 2013. november 21. napján a felperes kétségkívül mulasztott, hiszen az eljárási illetéket - a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 8 napon belül - nem róta le, az alperesnek azonban észlelnie kellett volna az elsőfokú bíróság hiányos és téves tájékoztatását, és a Pp. 7.§ (2) bekezdése szerinti tájékoztatási és kioktatási kötelezettségek körében fel kellett volna hívnia a felperes figyelmét a téves álláspontra, és a felperes számára lehetőséget kellett volna adnia az elsőfokú bíróság téves tájékoztatása következményei elhárítására, a kötelezettségét azonban elmulasztotta.

A ... Bíróság tehát a felperest szükségtelen, a kérelem érdemi elbírálásához elő nem írt, nagy összegű költség előlegezésére hívta fel, a költségmentességi kérelme teljesítésekor a felperest nem a jogszabályoknak megfelelő tájékoztatással látta el, az alperes pedig a félreérthető, téves

tájékoztatást, téves hiánypótlási felhívást nem észlelte, és a felperest jogszabályoknak megfelelő tájékoztatással nem látta el. E magatartásukkal az eljáró bíróságok megfosztották a felperest attól a lehetőségtől, hogy az illeték lerovásáról szakszerű, pontos és jogszabálynak megfelelő tájékoztatás ismeretében döntsön. E jogalkalmazási hibák miatt - melyek nem minősülnek a felróhatóság alóli kimentésre alapot adó, menthető jogértelmezési, mérlegelési tévedésnek - áll fenn az alperes kártérítési felelőssége a végrehajtási kifogás érdemi elbírásának elmaradásából eredő kárért.

Alaptalanul hivatkozott az alperes az ok-okozati összefüggés hiányára, így arra, hogy a felperesnek is nem állt szándékában az illeték lerovása, illetve azt anyagi helyzete nem tette lehetővé, így csupán feltételezés, hogy a felperes - amennyiben erre további határidőt kap - az illetéket leróta volna. Mivel a felperes nem kapta meg a megfelelő tájékoztatást az eljáró bíróságoktól, nem volt tudomása arról, hogy csak a 15.000.- forint illetéket kell lerónia - és nem a nagy összegű szakértői költséget kell előlegeznie - a kérelme érdemi elbírálásához, az minősül feltételezésnek, hogy a pontos, jogszabályoknak megfelelő tájékoztatás esetén sem róta volna le az illetéket.

A másodfokú bíróság a fentiek okán az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a rendelkező részben pontosított szövegezéssel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes eljárásban felmerült költségét, mely költség a felperest képviselő ügyvéd munkadíját, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperes az Itv. 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért az Itv.74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Pécs, 2018. január 10.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró